

Til lovforslag nr. L 202. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 3. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven

(Indsættelse af revisionsbestemmelse og forlængelse af vurderingsrådenes funktionsperiode)

[af Jacob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV),
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Ole M. Nielsen (KRF)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 19. april 2002 og var til 1. behandling den 23. april 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Sammenhæng med andre lovforslag

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove. (Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.) (lovforslag nr. L 180, fremsat af skatteministeren).

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, SF, RV, EL og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti bemærker følgende:

Lovforslag nr. L 180 indeholder to adskilte problemstillinger:

1. Lovens ikrafttræden, som indebærer, at man afskaffer den eksisterende vurderingsorganisation, inden der er opbygget en ny organisation til at forestå vurderingerne og tage sig af klager fra borgerne.

2. Den nye vurderingsorganisation og de materielle regler, som vurderingerne skal foregå efter fremover.

Ad 1: Allerede under lovbehandlingen af L 180 har ministeren i praksis valgt at afskaffe den eksisterende vurderingsorganisation, idet han har valgt ikke at udnævne vurderingsråd og skyldråd den 1. maj 2002. Da udnævnelsesperioden for de hidtidige vurderingsråd og skyldråd udløb den 30. april 2002, har der ikke siden den 1. maj 2002 været nogen vurderingsorganisation til at foretage de løbende vurderingsopgaver, tage sig af borgerhenvendelser eller behandle de klager fra tidligere vurderinger, som ikke er færdigbehandlede.

Det er en både usædvanlig og meget kritisabel fremgangsmåde i almindelighed, men i særdeleshed i en situation, hvor der indtil den 15. maj 2002 vil blive udsendt omkring 2 millioner vurderingsmeddelelser til borgere og virksomheder med de offentlige vurderinger pr. 1. januar 2002. I de vurderingsmeddelelser, der udsendes, vil oplysninger om klagebehandlingen være forkert og dermed vildledende for borgerne. Heraf fremgår det, at man skal indsende sin klage til de vurderingsråd, som ikke længere eksisterer efter den 30. april 2002.

Sidste år indkom der over 31.000 klager over vurderingerne. Ingen kan med sikkerhed skønne over antallet af klager i år, men der er ikke noget belæg for at forudsætte væsentlig færre klager end sidste år, idet vurderingen for 2002 bliver

den mest afgørende i mange år med lovforslag nr. L 100, hvor der lægges loft over de kommende års ejendomsværdiskat på baggrund af ejendomsvurderingen for 2001 + højst 5 pct.

Der eksisterer ikke på nuværende tidspunkt nogen organisation, som kan overtage det arbejde, som hidtil er udført af vurderingsrådene og skyldrådene. Det er medlemmer af vurderingsråd og skyldråd, som har taget sig af besigtigelser og forhandlinger med borgerne. Det er således den mest borgervendte del af vurderingsarbejdet, som ministeren allerede har afskaffet, uden at have noget at sætte i stedet for og umiddelbart forinden der udsendes ca. 2 millioner vurderingsmeddelelser med forkerte oplysninger om klageadgang og klagebehandling.

Først i løbet af det kommende år vil ministeren opbygge en ny vurderingsorganisation, som ikke har nogen erfaringer med besigtigelse og forhandling. De nye vurderingsankenævn, som oprettes amtsvis, vil tidligst blive oprettet pr. 1. juli 2002 og med stor sikkerhed væsentlig senere, idet det virker urealistisk, at det overhovedet vil være muligt at få indstillinger frem fra alle amter til udnævnelse på denne side af sommerferien.

Sidste år afklarede vurderingsrådene over 26.000 af de indkomne klager til borgernes tilfredshed. Kun godt 5.000 klager gik således videre til egentlig klagebehandling i skyldrådene. Med vedtagelsen af L 180 vil de kommunale vurderingssekretariater alene kunne rette faktuelle fejl i forhold til de indkomne klager. Det vil uundgåeligt indebære, at den største del af klagerne over 2002-vurderingerne vil blive videreendt til de endnu ikke nedsatte vurderingsankenævn.

Det er baggrunden for, at S, SF, RV og KRF (sammen med EL) har fremsat L 202, som behandles sammen med L 180, og som indebærer, at de hidtidige vurderingsråd og skyldråd får forlænget deres funktionsperiode indtil den 1. juli 2002. Da alle partier har erklæret sig parate til at drøfte en modernisering af vurderingsområdet, indeholder forslaget endvidere et forslag om, at skatteministeren inden udgangen af 2002 skal fremkomme med et gennearbejdet forslag til en ny vurderingsorganisation, som vil kunne vedtages i god tid, inden man afskaffer den eksisterende organisation.

Under udvalgsbehandlingen har skatteministeren ikke udvist nogen form for lydhørhed over

for selv meget veldokumenterede argumenter for de helt uoverskuelige problemer og den retsuisikkerhed, som regeringens lovforslag risikerer at medføre for tusindvis af borgere. Ministeren har alene henholdt sig til, at regeringen har besluttet at spare et beløb, og at man har flertal for lovforslaget sammen med Dansk Folkeparti.

Ad. 2: Også det materielle indhold i den fremtidige lovgivning indeholder en lang række problemer, som risikerer at ramme borgerne på en helt tilfældig måde.

Med den nye organisation afskaffes det lokale kendskab til prisforhold, beliggenhed m.v., som er meget afgørende inden for vurderingsområdet. De meget store besparelser efterlader en organisation, som ikke afsætter ressourcer til besigtigelser i større omfang. De hidtidige vurderingsråd har årligt foretaget besigtigelser af over 100.000 ejendomme. Lokalkendskab kombineret med et stort antal besigtigelser er afgørende for vurderingernes kvalitet. Derfor risikerer ministerens lovforslag at få som konsekvens, at vurderingernes kvalitet vil falde år for år, og dermed en modsatrettet udvikling af den kvalitetsforbedring af vurderingerne, som vi har oplevet, siden der blev indført årlige vurderinger.

Også afskaffelse af de årlige vurderinger er et problem. Fremover vil der blive foretaget automatiske amtsvise reguleringer af vurderingerne, som borgerne ikke kan klage over, selv om de giver et forkert resultat.

De amtsvise fremskrivninger udgør et særligt problem, idet en gennemsnitlig prisudvikling i et helt amt kan dække over store forskelle, med stigende priser i visse dele af amtet og faldende priser i andre områder af amtet. Det kan betyde, at borgerne bliver pålagt såvel forkert grundskyld som forkert ejendomsværdiskat, og at virksomhederne herudover pålægges en forkert dækningsafgift, uden at de har mulighed for at gøre indsigelse herimod og få det rettet.

Automatiske årsreguleringer er ikke et ukendt fænomen. Indtil den nye vurderingslov fra midt i 1990'erne opererede man også med årsreguleringer, som borgerne ikke kunne klage over. De mange problemer og uretfærdigheder, som det medførte, var netop et hovedargument for ændringen af loven. Hertil kommer, at man dengang ikke foretog fremskrivningerne på amtsplan, men tog væsentlig større hensyn til forskellene i prisudviklingen inden for de enkelte am-

Bet. o. lovf. vedr. vurderingsloven

ter. Alligevel affødte det uacceptable problemer med forkerte vurderinger og forkerte skatteopkrævninger hos borgerne.

Også den lovmæssige fastlæggelse af, at man ikke ved fremtidige vurderinger skal tage hensyn til særlige »faciliteter« som f.eks. to badeværelser, stråtag eller brændeovn m.v., indebærer, at vurderingerne bliver forkerte. Da man giver udtryk for, at gennemsnittet skal passe, betyder det, at de dyre huse bliver vurderet for lavt og de billigere huse – uden disse faciliteter – vil blive vurderet for højt, for at gennemsnittet kan passe. Vurderingsgrundlaget i detaljer har aldrig tidligere været et lovgivningsspørgsmål. Det har været overladt til vurderingsmyndighederne at anvende de faktorer og redskaber, som har ført til det mest rigtige vurderingsresultat. Derfor forekommer det bemærkelsesværdigt, at man nu indsætter lovmæssige bestemmelser, som direkte fratager vurderingsmyndighederne denne mulighed, og som med sikkerhed vil føre til et mere forkert resultat.

Også bestemmelsen om, at vurderingsmyndighederne fremover alene er forpligtet til at foretage vurderinger for de ejendomme, som kan pålægges grundskyld og ejendomsværdiskat, virker urimelig og utrolig. Under udvalgsbehandlingen har ministeren oplyst, at alle amter udskriver dækningsafgift, og at et meget stort antal kommuner også benytter deres lovhjemlede ret hertil. Derfor må ministerens forslag alene have det formål at kunne opkræve brugerbetaling af kommuner og amter for en opgave, som hidtil har været udført vederlagsfrit af staten. Det er endvidere uacceptabelt, at ministeren under udvalgsbehandlingen har nægtet at svare på, hvordan han vil benytte bemyndigelsen på området. Det har ikke været muligt at få oplyst, hvilke ejendomme der rent faktisk ikke vil blive omfattet af de offentlige vurderinger – uden brugerbetaling. Det har heller ikke været muligt at få oplyst brugerbetalingens størrelse. Vedtages lovforslaget som foreslået, vil Folketinget og offentligheden derfor intet vide om konsekvenserne på det her område.

Der kunne fremføres flere argumenter imod L 180, som er resultatet af et politisk direktiv uden hensyn til konsekvenserne for borgerne. Omvendt kan man ikke betegne lovgivningen som »lovsjusk«, da der under en grundig udvalgsbehandling er påpeget så mange klart uacceptable virkninger, uden at det har gjort noget indtryk på ministeren og flertallet Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Man er tilsyneladende parat til med åbne øjne at vedtage en ny lov, hvor der er dokumenteret så mange problemer og uacceptable virkninger, at det i det mindste må betegnes som »bevidst lovsjusk« fra flertallets side.

Ministerens argument om, at regeringens skattestop gør de fremtidige vurderinger næsten uinteressante for borgerne, holder heller ikke. Ministeren har under udvalgsbehandlingen selv leveret dokumentationen for, hvor mange steder den offentlige vurdering har betydning for borgernes skattebetaling og offentlige ydelser. En betydning, som vurderingerne fortsat vil have uanset regeringens skattestop.

På den baggrund vil Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti stemme imod L 180 og kraftigt opfordre til at vedtage L 202, så der bliver tid til og mulighed for at gennemføre en holdbar lovgivning på området.

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemningen i Folketingssalen.

*Sven Buhrkall (V) Peter Christensen (V) Freddy Dam (V) Kristian Jensen (V) nfmnd.
 Colette L. Brix (DF) Mikkel Dencker (DF) Charlotte Dyremose (KF) Else Theill Sørensen (KF)
 Ole M. Nielsen (KRF) Erik Mortensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Buksti (S)
 Jens Peter Vernersen (S) fmd. Morten Bødskov (S) Aage Frandsen (SF) Anders Samuelson (RV)
 Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)*

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	57*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9		

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 202**

Bilagsnr.	Titel
1	Meddelelse om tidspunkt for betænkningsafgivelse og frist for spørgsmål m.v.
2	1. udkast til betænkning